

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyílttér sora 15 kr.

B. Kemény Kálmán főispán megérkezése.

Uj főispánunk városunkba megérkezését f. hó 6-ára jelezvén, a vasuti indóháznál való szíves fogadására reggeli 9 órakor tömegesen gyülekeztek a fellobogózott városnézők. A vidékről is igen szép számmal megjelent megyei bizottsági tagok, a megyei tisztikar, a városban székelő összes más hivatalok, városi képviselő-testület és más testületek; megérkezett Lónhart Ferencz erdélyi r. kath. püspök képviselőben Barts Ferencz nagyprepost és Kolozsy Antal kanonok; dr. Váncsa János gör. kath. érsek képviselőben Papfalvi Constantin és Vestimian kanonokok; a gyulafehérvári kir. törvényszék és vidéki járásbírók tagjai, élükön Joksman Nándor törvényszéki elnökkel, ugyintén Henter Gábor kir. ügyész; a marosújvári főbányahivatal Juchó Ferencz bányatanácsos vezetése alatt.

Egy impozans menetben tömegesen vonultak ki a magyar-utczán az indóházhoz; a menetet a helybeli tüzoltó egyeslet tagjai és zenekara nyitotta meg s tekintélyes kocsisor következett. A fél 11 órakor berobogó személyvonat tömve találta díszes közönséggel nemcsak a tágas perront, hanem az indóház előtti tért is. A kocsiból kiszálló főispán ur megjelentére, kinek kíséretében érkeztek meg b. Bánffy Zoltán főispán, ifj. gr. Teleky Domokos, Ugron S. s. többen, lelkes éljenzés hangzott fel a várakozók sorából, kik közül a legtöbben személyesen ezuttal először ismerheték meg ő mlgát, ki Csató János kir. tanácsos alispán ur által néhány meleg szóval szívből üdvözöltetvén, főispán ur rokonszenves hangon tartott válaszában örömet fejezte ki a szíves fogadás felett, mely felelteti vele a szótott köréből, működési teréről való elválás fájdalmát, s hogy az előtte teljesen új viszonyok közt feladatának megfelelőhessen, kéri az egész megye bizalmát, támogatását.

Az élénk éljenzéssel fogadott válasz után a reá várakozó négyes fogatba ült s az időközben igen szép számmal szaporodott fogatokról kísértetve a megyeháza felé hajtott, hol rövid pihenőt tartott, míg a kivontl közönségnek kocsikra fel nem fért része a vonulás szerinti menetben vidám zeneszóval beérkezett és a megyeház udvarában sorakozott lengő zászlók alatt.

Ekkor a megjelent papság, a megyei tisztikar és nagyszámú m. bizottsági tagok, a városi tanács és képviselő, Gyulafehérvár és Abrudbánya város képviselői, a

Bethlen-főiskola előjárósága és többi tanintézetek tanárai, tanítói, a marosújvári főbányahivatal képviselője, a kir. adófelügyelőség, adóhivatal, az országos fejtintézet, kir. építészeti hivatal tisztikara, a vasuti állomás személyzete, tüzoltó parancsnokság és a városi ipartestületek tőnői a megyeház nagytermébe félkörbe felállottak az alispánnal élükön, várva a főispán urnak tisztelgésük elfogadása végett való megjelenését. — Ki is rövid időn megjelent, a kir. tan. alispán által mindannyiok nevében üdvözlő beszéddel fogadtattott. Alispánunk beszédében kifejezte örömet ő mlgának kiuevezetése felett, ki e megyét kormányzott annyi derék őseinek jeles tulajdonait hozza magával közénk, felajánlva a megyei tisztikar és m. bizottság segédkezését kiváló feladata betölthetésében s kikérte ő mlgtának is bizalmát s megyénk iránti jóakarátát. — Főispán ur ő mlga válaszában örvendetes meglepetésének adott kifejezést, mert e második tisztelgést nem várta ő, ki egészen új ember e megyében, a kinek személyéhez ragaszkodást még csak ezután kell kérdelemelnie, oly férfiu után kelvén betölteni a főispáni székot, ki ötven éven keresztül csaknem mindég a megyének és megyében élt. — jelezte, hogy mily nehéz volt neki férfikora delén elhagyni eddigi élete pályáját s a kormányzat a megye kormányzatára főbírását csak azért fogadta el, mit más megyéért nem tett volna meg, mire az alispán ur is hivatkozott, hogy erkölcsi kötelességének ismerte a megyében szolgált ősei példáját követve, e megyének ajánlani föl közszolgálatát. Ismételve kéri, hogy a megye közönsége nehéz feladatában támogatni sziveskedjék. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után alispán ur bemutatta az egyházi rend tagjait, kik közül Papfalvi Constantin dr. Váncsa érsek képviselőben külön is üdvözölte, majd a m. bizottság és tisztikar tagjait, azután sorban a többi hivatalok és testületek főnökeit, kik megint a hozzájuk tartozókat mutatták be. — Az impozans képet mutató tisztelgés véget érven, ő méltósága a főispáni irodába vonult, hol még a külön összegyűlt bírósági személyzet és a hondvéd tisztikar tisztelgését fogadta.

Ezzel beveződött a bizonyára minden jelenvolt érzetében a megyében uralkodó teljes egyetértés benyomását felkeltő lelkes ünnepély.

Legyen üdvözölve főispán ő mlga általunk is azon ohaj kíséretében, hogy megyénk közjára czélzó működését a legjobb siker kövesse.

Nagyméltóságu Lónhart Ferencz püspök Nagy-Enyeden.

Városunk oly megtisztelésben részesült május hó 31-én, aminő majdnem 2 évtized óta nem fordult elő körünkben, értjük ezalatt a püspöki látogatást. A mostani kétszeresen érdekelt mindnyájunkat azon okból is, mivel először tisztelhetünk körünkben püspök ő nmlgát magas hivatalának elfoglalása után.

Kora reggel már szép számu közönség gyűlt össze, a czéhek, tüzoltók zenekarral, megyei, királyi, városi tisztviselők hosszú sorbau nemzeti lobogók alatt vonultak ki a Tövisutca végén felállított csinos díszkapuhoz, mely „Isten hozott“ felirattal jelezte várakozásunkat.

9 óra után üdvövelések adták tudtúl a várva-várt főpásztor közeledését; a derék zenekar tagjai friss indulót zendítettek rá, midőn pedig a folytonos éljenzések között érkező kitünő vendég leszállott kocsijából, a „hymnus“ szép dallama csendült fel. Ennek elhangzása után Török Bertalan m. főjegyző és egyházközségi főgondnok üdvözölte az egyházközség és Nagy-Enyed város polgárai nevében az áldott főpásztor, ki az Ur nevében jött. Ő mlga szívesen szavakkal köszöntö meg a fogadást s éljenzések között kocsijába szállva, a nagy közönség között, riadó zene mellett vonult a templomig, melynek kapujában t. Dávid Pál házfőnök várta teljes díszben segédletével s meleg hangon üdvözölte ő nmlgát, átnyújtá a templom kulcsait. Az üdvözet után a meuet bevonult az orgona hangjai mellett s a minden rendű közönség zsufolásig megtöltö az egyházat.

A szent misét fényes segédlettel végzé ő nmlga, ott volt Nagy Imre canonok, Gidófalvy tükár, dr. Veres Ferencz tanár, Csató Ferencz tövisi, Fülei Lajos marosújvári lelkes s a helybeli lelkes urak. Mise után t. Dávid Pál ur lépett a szószékre; nagy lelkesültséggel elmondott szónoklata után püspök ő nmlga vette át a szót, rögtönzött gyönyörű beszédben fejtve ki a szülői vallásos és erkölcsös nevelés jótékony befolyását s a szülői házuál nyert jó példák kitünő hatását, míg az ellenkező nevelés a legrosszabb eredményeket szüli. Feszült figyelemmel kísérte a nagy közönség ő nmlga minden szavát, pedig már jól elő volt haladva az idő, midőn a bérmálás szentségének kiosztására került a sor, ezt megelőzőleg pedig számos áldozónak adta fel a rendkívüli kitaratást tanúsító főpap ő nagyméltósága az Ur testét.

TÁRCZA.**Barátnóm emlékkönyvébe.**

Híu ábránd, kéj honába
Ne lépj, kerüld, megcsal az!
Csaltság van mosolyába!
Mint ujdonszült szép tavasz
Mosolyg előbb, de kék ege
Borongó és felhős lesz, —
S mintha sirna sok fellege,
Könyörjárja ugy esőrgedez.

Hejh! mert csalfa érzet s ábránd
Vagy áztatott szerelem,
Álnok szempár örvénybe ránt,
Csábit — s elhagy hűtelen! —
Kerüld mindezt! . . . De emlékem,
Órízsd soká, míg lebet:
Ez is oly jól esnék nekem,
Ki barátod és szeret!! —

Ifj. Ludvig János.

A hét város adelantádója.

— Angolul írta: WASHINGTON IRVING. —
Fordította: V. D. (Folytatás. 2.)

Egyetlen ember lépett fel nyiltan, megvetőleg és kicsinylőleg Don Fernandó tervei ellen. Ez Don Ramiro Alvarez volt, a szép Szerafina, a leendő adelantadó jegyesének atyja; ő egyike volt ama könyörtelen, szigoru öregeknek, kik körlehetlen szigorral szállnak sikra minden ellen a mi a regényességgel párosult és nem kézzel fog-

ható. Ő nem hitte a hét város szigetének létezését, az annak fölfedezésére készülődés elötte csak agyrémnek látszék; harag és boszankodással nézte, hogy leendő veje miként vesztegeti el szép vagyonait azért, hogy fellegrárat építsen és őt azért, a nem épen hízogó „nyomorult ország adelantadójának“ czimezeté. Az igazat megvallva, előbb csak is leányának eső kérdésé és könyvei vették reá az összemátkadás belegegyezésére, mert őt tulajongónak tartá. Nem használ semmit előbbeni bele nem egyezése a körlehetlen öregnek, mert Don Fernandó virága volt a portugali nemesi rendnek. Hozzá nem volt hasonló a körjátékokban, senki sem volt ügyesebb és bátrabb a bika- viadalokon, senki sem tudott oly ügyes madrigalt gyártani mint ő, vagy az ő zengetes dalát a mandolinon senki se tudta úgy kíséni, sem oly büvölőleg a zástagnettet csörgetni és a boerót tánczolni. Mindezen előnyök, amibár eléggé megmutatá, a Szerafin szívének meghódítására valónak irányozva a derék nemes részéről, ez azonban mind kevés, vagy épen semmi se volt zsombos atyjának szeméi elötte.

A viszony, a melyben Szerafinával álla, már régen szomorú helyzetbe hozta Fernandót ügyére nézve. Szeretettel csüggött az ifju a fiatal hölgyön, de épen oly szenvedélyes hévvel veté reményét felfedezési utja felé is. Hogy békítse most ki egymással e két szenvedélyt? Egy egyszerű és könnyű ut-mód villant agyában: nöl venni Szerafinát, a mézes hetek édességét élvezni vele, a házasság további édességét pedig a hét városból való visszajövetelieig megtartani.

Sietett Don Ramirónak, az ő kedves apósának ezen szép tervet tudtára adni, hanem az öreg nemes már rég táplált haragjának szabad menetet engedő, keserű kifakadásokkal hányá szemére ostoba hiszékenységet, a mely őt a legeszeveszettebb és legmesezerűbb felfedezési utra

csábítja. Don Fernandó sokkal nyakasabb és sokkal fiatalabb volt, mint sem hogy az eléle leczkétetést nyugodtan elhallgatta volna. Komoly vita fejlett ki közöttük. Don Ramiro a felfedezendő sziget adelantadóját örüllnek nyilvánítá és megtiltá a leányávali további viszony folytatását, míg bizonyoságot adja annak, hogy ismét észéhez tért. Don Fernandó a hét város létezéséről még jobban meggyőződve hagyá el a házat.

Alig távozott el, Don Ramiro azonnal leánya szobájába siet. A legsötétebb színekben kezdő festegetni kedvesének önefü nyakas természetét. Atyai érzéssel szoritá őt szívére, csókjaival szaritá fel könyeit, mely arczára gördüle és a mint távozott, többször ráfordítá a kulcsot ajtójában, mert bármennyire is hitt szeretett leánya engedelmességében, mégis a zár és a kilincsbe inkább veté bizalmát. Megingatták-e Don Ramiro okos érvelései a kedvesébe vetett határtalan bizalmat, és a hét város létezését? A szájhagyomány szerint, még inkább megerősítette, annyi bizonyos, hogy daczára Don Ramiro tilalmának és óvakozásainak, a két egymáshoz vonzódo találkozt együtt épen ugy mint azelőtt, habár most csak titokban. Don Fernandó egész napon át el volt foglalva utjairai készülődésével, de miheylt beesteledett, azonnal sietett kedvese erkélye alá.

A felszerelés, a mely a felfedezési utra szükséges volt, már némileg készen álla. Két szép hajó horgonyzott a Tajon készen, hogy miheylt más napra megvirrad, azonnal utra kelhessen; késő éjjel a hold fényénél ment Don Fernandó gyors léptekkel Don Ramiro Alvarez házához, hogy Szerafinnak végső istenhonrádot mondjon. Az előre megbeszélte jeire a mandolin lágy hangjaira megjelent az erkélyen. Meghatva volt, hanem kedvese igyekezett reménykedésének heve mellett bátorítani őt.

— Elmulik az a néhány hónap, — mondá — akkor

Hosszu sorba állottak fel a bérmandók, kik között számos hajlott korú láttunk igaz áhitattal borulni le a főpásztor előtt. 170-re teszik a bérmandók számát.

A mise alatt a nagyenyedi dalkör gyönyörű énekei a helybeli népzeneke által előadott zenemű kötötte le a hallgatók figyelmét.

A templomi ünnepélyességek végeztével ő nmlga a t. zárdafőnök által berendezett szobáiba vonult rövid pihenésre, s azután a hosszú sorban jött tisztelgőket fogadta leereszkedő szíveségével.

2 óra felé gazdagon terített asztalhoz ültünk. Pár étékfogás után felemelkedett t. Dávid Pál házfőnök ur és szép toasztban köszöntö meg a megtiszteltetést, melyben ő nmlga részesíté. Azután Török B. főjegyző a megye nevében, Sebessy Ádám Nagy-Enyed város nevében emeltek poharat ő nmlgára, mire felkelt kitűnő vendégünk s köszönté hibeit, kik részint hitben, részint hazafiságban hívei. Nagyhatású köszöntését N.-Enyed város életésével végzé.

Megeredt azután a toastok árja s őszintén mondtuk, hogy rég nem hallottunk annyi szellemes köszöntőt.

5 órakor püspök ő nmlga elbucszott tisztelőitől, azon óhaját keltve fel bennünk, hogy nagybecsű látogatásával többször szerencséltesse azokat, kiket e rövid idő alatt is teljesen meg tudott nyerni. A vendégsereg pedig még tovább is élvezte az együttléti örömet, melynek remekbennél-remekbennél felköszöntőiben dr. Veres Ferencz, dr. Bartók György, Fülel Sz. Lajos, Csató Ferencz, Dávid Pál és Iván János adtak méltó kifejezést, úgy hogy ily kitűnően kellemes, élénkségekben telt órák emléke sokáig fog megmaradni a jelenlevők kebelében.

Felhívás Alsó-Fehérmegyei lelkes falhoz.

Az erdélyi Magyar Közművelődési Egylet, — hála a nemzet élete felett híven őrködő gondviselésnek és a népfenntartó, bölcs tapintatossággal párosult hazafiai lelkesedésnek, — a nagy eszmék életbelépesének első nehézségeit, a megszületés vajdásait diadalmasan túlélte! Nem is lehetett másként! Ezen nemzet minden igaz fiának, — és melyikünk nem volna az? — éreznie kellett, hogy a honfoglalás dicse művének ezredik évfordulóját nem kevésbé dicső tettel kell megünnepelnünk. A célt mindnyájan akartuk; az odavezető utat sokáig bizonytalan kutatások közt kerestük. Most már tiszta körvonalokban áll előttünk ez is. Ha őseink megkeresték e hont nemzetünknek harci zajban, vérök ontása között karddal, nekünk biztosítanunk kell a béke olajfájának árnyékában összes szellemi és anyagi erőink áldozása között a nemzeti közművelődés terjesztése által.

Alsó-Fehérmegyei derék fiai és különböző testületei közül már is nagyon sokan siettek meghozni áldozataikat a szent cél biztosítására. De mi nem elégedhetünk meg csak azzal, hogy csatlakozunk anyagi áldozatainkkal a központi mozgalomhoz. Nekünk szűkebb körben, közvetlenül önmagunk között is egyesülnünk kell, hogy vállvetett munkával első sorban épen megyénkben biztosítsuk a magyar szellemű közművelődés terjedését. Hiszen ez nálunk már nemcsak erkölcsileg honfi kötelesség, hanem természetjörvényei szerint is önfenntartási szükség.

mint győztes térek vissza. Mint kell majd atyádnak pirulnia, mily szívesen fog ő engemet majd fogadni, hogy ha én mind a hét város gazdag, arany és vagyonnal megáldott adalantadja egy lépem át háza küszöbét.

A szép Szerafina fejét bólogatá; nem azért busult, bándokott ő, mert ő mint kedvese, épen úgy hitte a hét város szigetének létezését és erős bizalommal várta Don Fernandó vállalatának sikerülését, hanem ő gyakran hallott a tenger, az ut veszélyéről, a melyen elindulni óhajt. És ő félelem nem is volt alap nélküli; ha Don Fernandónak volt ezen a világon hibája, az csupa az volt, hogy hamar lobbanó lón, ha valamely szép szempár reá pillant; a száraz földön is kijutott ebben a részbe, mi lesz most vele a tengeren? A hét város valamelyikében nem akad-e oly szépségre, a mely Szerafina képét elmossa szívében? Elhatározá magában, hogy előtte feltárja e sötét gondolatokat. Don Fernando azonban egész hévvel küzdött a hallottak ellen. Hogy lenne ő hűtlen valaha az ő Szerafinájához, előtte egy más vaski jelenhetne-e meg bájolabb, elragadóbban? Soha, soha! Térdre esett előtte, kezét szívére tevő és őszinteségének bizonyosságául hívá a halvány holdat. Hát Szerafina nem-é feledheti el fogadott hűségét? Nem-é nyeri el kezét valamely gazdag vetélytárs, míg őt a hullámok a messze tengerpartra viszik és őt tőle a vele szemben ellenséges indulatú atya segítségével, elrabolni nem-é sikerülend?

Ah! mily kevésbé ismerő ő Szerafinája szívét. Még ha évek mulnak is el, míg Don Fernandó viseztárna, e-küjéhez híven maradvá találja őt, sőt ha még balsorsa a sötét hullámok közé temetné is, — e gondolatra könybe lábadtak szemei — még akkor se tudna lenni soha a másé. Hóthér karjait az erkély felett kitérte, a hold felé fordula, hogy ez legyen hű fogadalmának tanja.

(Folyt. köv.)

Ezen meggyőződéstől vezéreltetve, folyó hó 25-én megyénk több buzgó férfival elhatároztuk, hogy jövő, június hó 8-ára, a méltóságos főispán ur beiktatása napjára, N.-Enyedre alakuló közgyűlést hívjunk össze; minél fogva teljes bizalommal fordulok czimedhez, kegyeskedjék ezen alakuló gyűlés sikerét becses részvételével biztosítani, körében másokat is részvételre buzdítani; azoktól, kik az alakuló gyűlésre meg nem jelenhetnek, tagsági aláírást szerezni. Azon nem remélt esetben, ha valamely körülmény czimed személyes megjelenését gátolná, kegyeskedjék csatlakozását velem N.-Enyedre czimzendő levélben tudatni.

Nagy-Enyeden, 1885. évi május hó 25-én tartott szűkebbkörű értekezlet megbízásából

Zeyk József.

LEVELEZÉS.

Magyar-Igen, 1885. május 28.

Nagy idők nagy eszméket s nagy eszmék nagy tényleket hoznak létre. — Alig hangzott el Kolozsvárt az erdélyi Magyar Közművelődési Egylet felállításának híre, már is élénk érdeklődést szült országsszerte.

Csakis hazafiságának hódolt Hegyalja lelkes magyar közönsége, midőn elhatározta, hogy az említett egylet javára egy tavaszi mulatságot rendez, mely május 26-án meg is tartott.

Hegyalja és környékének közönsége megmutatta, valamint mindig, úgy most is, hogy mennyire tud lelkesedni egy szép eszméért, mely mindnyájunknak féltett kincse s melynek neve: hazaszeretet. Mert dacára a kedvezőtlen időnek, ahhoz képest szép számmal jelent meg ezen mulatságon.

Ott volt szolgabíró Köblös Miklós, Csávássy József, Vadady Gergely, Konecz Albert, Bodor Lőrincz, özv. Szász Pálné, özv. Elek Györgyné, Lukátsffy Viktor, Kiss Elek, Botos Dénes urak és urnők családjaikkal. Továbbá Horváth László, Sántha János helybeli plébános, Létay Lajos, Létay Károly, Dapsi Frigyes, Debreczi Ödön, Kremniczki, Ajtai Gyula, Eöri Tivadar stb. urak.

A mulatság a legfeszitenebb jó kedvvel győfűlőtt tartott, mikor is Morpheus kezdő hatalmát gyakorolni s az egybegyűlt közönséget a hazamenetelre inteni.

Étkészés alatt ősi szokás szerint nem hiányoztak a lelkes pohárköszöntők sem, melyek sorát Köblös Miklós kezdte meg, mint rendező bizottsági elnök, éltetve az egybegyűlt vendégkoszorút, mivel nem nézve azt, hogy az idő nem a legkedvezőbb, mégis ily szép számmal gyűlt össze. Utána a mindig ifjú kedélyű és jó humorú Vadady Gergely éltette a rendező bizottságot. Lukátsffy Viktor járási orvos az erdélyi magyar közművelődési egylet elnökét, dr. Haller Károlyt és Sántha János plébános a rendező bizottság elnökét, Köblös Miklóst éltette. — Poharat emelt továbbá Vadady Gergely az erdélyi magyar közművelődési egylet kezdeményezőjére, Bartha Miklósrá, Bodor Lőrincz krakkói ev. ref. pap a magyar-igeni iparos polgárokra. — Fel lettek még köszöntve a jelenvolt hölgyek, továbbá Csávássy József, Vadady Gergely, Bodor Lőrincz, Eöri Tivadar Konecz Albert, Sántha János, Horváth László, Lukátsffy Viktor, ez utóbbi mint a jelen mulatság kezdeményezője s mások.

Ki kell emelnem még Köblös Miklós szolgabíró urat, mint a rendező-bizottság elnökét, ki a rendezés körüli érdemeivel, Konecz Albert és Sántha János urakkal, kik áldozatkészességükkel tüntették ki magokat ezen tavaszi mulatság megtartása iránt s kik méltán megérdemlik a magyarság elismerését.

Hegyalja közönsége ezen mulatság megtartásával is megmutatta azt, hogy számára nézve ha meg is apadt, az ősi magyar vér most is buzog ereiben, — mely minden nagyra és magasra lelkesíteni tudja s a szegény iparos is egyetértve a magasabb körökkel, igyekszik tehetsége szerint egy szent cél előmozdítására közreműködni, hogy beteljenek halhatatlan emlékü költőnk Kisfaludy Sándor ezen szavai:

A fő és test fogjon kezét!
Egy értelem, egy érzet,
Lelekisiten tégedet,
S ne félted, magyar, éltedet.

R. L.

A budapesti magyar dalcarnok.

Azt mondják: a jó pap holtig tanul, meg hogy: nyugta után diésérd a napot. Két nagy igazság, s alkalmazható sok mindenre.

Ime, én a múlt héten elmentem hazánk ódes szívébe, hogy ifjú szép Budapestünket és a hamar nagy hírűvé lett magyar országos kiállítását szívem szerint megcsodáljam, és mikor már betelt a lelkem ezerféle gyönyörűséggel s majdnem sóbálvánnyá bámultam magamat a városban és a városligeti tündérkertben látottakon, ekkor egy heti szünetlen kóborlás után kifáradtan, a mesés dolgokon elálmélkodva, a sok fénytől és művészettől szédületes álmódzásba ringatva egyszer megálltam egy zajos utca sarkán és ott a nemrég épült magyar dalcarnok színes hirdetése előtt képrázó szemembe.

El sem olvastam, mi mindent ígér; úgy el voltam telve nemzeti büszkeséggel, önérzettel, hogy hazafias buzgóságomban elég volt a magyar vállalat czimét olvasnom, s rögtön elhatároztam, hogy megnézem.

Magyar dalcarnok? Ej, mit! Pártolni kell mindent, a mi magyar! Ez hazafias kötelesség! Oly sok kudarc után ismét egy lelkes kísérlet, melynek a főváros magyarságában derék missziója van: itt szoruljon háttérbe a nagy szorakozás, a művelvező érzék követelősége, itt hazafinak kell lenni mindenképp! Így gondolkodtam s eszembe jutott a régi jó komló-kert, meg a Belezsny... istenem, hányszor dupláztam meg ott a taksát, mikor a magyar muzsa kiéhezett papjait s papnőit és száználmas vergődéseiket megláttam. Aztán meg mi tagadás, nem zúgok-e a megyei gyűléseken elégszer hazafias dörgedelmeket a bizottmányi tagok bedugott füleibe; s otthon névnapkor, disznótoron és más ily hazafias alkalommal nem hangoztatom-e folyvást, hogy a haza minden előtt? Egy szó mint száz, elmegyek a magyar dalcarnokba a legkisebb igény nélkül, csupán jámbor, türelmes, nagylelkű — hazafiaságból!

S megkerestem a Dohányutca 4-dik számú házát, melynek homlokán a dalcarnok kivilágított czégre jelezte, hogy jó helyen járok. Jegyet váltottam és beléptem; az első udvarra... Köhalmaz, hordók, szekerek, szerszámok... nó, a dalcarnok bizonyosan valamelyik sarokba van dugva, — hazafiságom, segíts! De 'ni, az udvar végén egy ősz szolga megállt és kéri a jegyemet és egy vasajtót tár föl előttem.

Ah!... ah!... csak hogy el nem állt a lélegzetem. Minő kép!

Gyönyörű nagy, széles, cserjés kertbe léptem, melynek közepén óriási csarnok festett oszlopai emelkedtek, délelőzeten tartva a magyar dalcarnok nagy tetőzetét. Körül szökőkút, bokrok, lombos fák közt díszes kerek asztalok, két karesu sátorpárhely, oldalt két sor zártpárhely, pompás színpad, humoriztikusra festett szép függöny, jó izlés, tetszős alak... ah, ah, ez igazán kedves hely! Uglátszik nem bánom meg, hogy — hazafi vagyok!

Leültem. Finomán öltözött inas állt előm, nemzeti kokárdával a mellén s étlappal kínált. Végig néztem. Lám... jó és változatos összeállítás és — feltűnően olcsó árak! Nó bizonyosan rosz lesz minden! De megint csalódtam. Ugy megvacsoráltam, hogy leggurmanabb esperesbarátom asztalánál se lehetett volna különben. De hiszen ez mesés! Voltam én (szegény biz' az!) a német zengérajokban is, de ott valóságos nyuznak, fosztogatnak s borukat, ételeiket négy napig megfekszi az ember! Itt meg zamatos bort ittam, kitűnő sültet ettem, rá jó hazai sajtot s egy garassal se került többbe, mint bármely tisztességes vendéglőben.

Ezalatt a zenekar Hunyadi László nyitányát játszotta. Milyen zenekar! Micsoda karmester! Akármelyik színházba beillenének!

Kezdett melegem lenni. Ez a Sólmosi Elek, ez a jeles művész, úgy tetszik még se azért fektetett bele a díszes magyar dalcarnokba sok ezer forintot és 60 tagból álló személyzetet, magyar, francia, angol, román éneklő, előadó és táncoló művészeket és 18 tagból álló kitűnő zenekart sem azért szerződtetett, hogy látogatóinak pusztán csak hazafias elnézésére, hazafias nagylelkűségére számítson.

Meg is győződtem én erről csakhamar. De ne kívánja senki tőlem, hogy pontról-pontra elmondjam, mi ragadott el. Csak annyit mondhatok, hogy egyik meglepetésből a másikba estem. Végül már szerettem volna az összes jelen voltakat sorba ölelgetni örömemben!

A rendkívüli változatoság, a művészi elrendezés, az egészen előmlő egészséges szellem, mind azt bizonyítja, hogy Sólmosi Elek művészi ambíciója és hazafias törekvése teljes tudatával, jeles avatottsággal és alapos ismeretekkel fogott nagyon szép földadata megoldásához.

A magyar dalcarnok személyzete valóban kitűnő.

Karmestere Erdődi János, elsőrangú zenei erő, aki pompásan dirigál és sok izléssel tanítja be jó zenekarát; Bokor József, a derék szakavatott művezető, egyuttal igen jeles komikus; Dobocsányi Gyula, a vidék egyik legismertebb fiatal színésze, kacagató kuplé-énekes és nagyszerű zsáner-színész; Lengyel József, széphanu népénekes; Nagy Jakab, ügyes tilinkozó virtuóz és Jeszenszky Lajos, a szép ballet-kar mestere, tüzzel, bájjal, kedélyesen rakja a táncot. A női énekkar meglepő összhanggal énekel s gyűjtő dalait el is játsza, a mi még nagy színházknál is szenzációs tünemény lenne. És a női magán-szereplők mind képesek kielégíteni a legfőlciszgatóbb várakozást is. Dally Lujza, igazózen mosolygó francia énekesnő, igaz francia elegancia jellemzi énekét, ruháit, mozgását. Verseytárs a magyar Berzenyi Blanka, aki egyenlő kedvességgel és bájjal dalolja a magyar és franczi verseket. Schiff Sarolta, Beke Lilla s a többiek szintén emelik a személyzet érdekét, melyet megkoronáz a művész igazgató művésznő neje Sólmosiné, a társulat primadonnája. Ezekhez csatlakozik a négy román énekes leánya, kik közül a legkisebbik hat éves s magyar-népdalival zajos hatást, rendkívüli tetszést arat.

Legutoljára I. tányt emletem. De soha életemben nem...

Ira Paine lelt az órának baja esné egyszere dob a levele hogy ujra töltene — percz alatt; átlóvi szépségü nejének fe szóval Ira Paine ale hőseit, mert ily eszelet se bir alkotni munk láttára mege

Mit írjak több fele művész ritkaság sokat és renkívüliakat, kitűnő konyhátrától éjtélíg szaka tabb élvezetet, mulaniucs szükség sem magamagáért meg Budapesten jár, oknokba, kellemesebb pesti magyar dalcarnulatóhely.

Megemlékezték diák-korban a legkellemesebb jelenségek közt szent ünnepe szeszi lehetnekedett képzeletünkbe lődés. „A“ megye rette a tiszteltes — Bagóba, C-nek neki Gombás, de a kinek épen az órá sors! Ha X. profes volna hozzúból a gyel előbb volna a Felenyed! — Aztán Sz.-neuk száll a pen ki az ingek hazaszállítással. Iga gért, mert hátha ezia quittolva lesz! legtermészetesebbben den áron legaczióha nem is enyedi csakhamar mutatko nach Kopenhagen! künk neveltsége tehát (t. i. nagykal és zsebkendő), aztá Már 10 órakor Ste volt meglepő, midő beláthatlan árbczónosan érkeztek és óriási „Mártha“ A már fűtve, hogy Indulását azonban rüljárhatánk Stettin a parton levő hajóvalót nyujt. A rég Péter-Páltemplom. kább magukra a fi telepedtünk hajónk zett étermet, társ megüztük s aztán mert hát igen nag embert, na aztán billig“ jeggyel le lődés után 2 órakor vitt a tűz a vízre hosszas leírást adu képen csak három haladtunk az Oden sedik lassankint, Két és fél órai ut szélességére keske melyen midőn áth előtt. A kedvezőtlen kisebbszerű vihar látványt nyujtott a dühösen tűz belát hajó által vert hull össze, hogy kissé

Legutoljára Ira Paine, az amerikai műlövő kapitányt említem. De már aztán ennél mesésőbb csodát igazán soha életemben nem láttam!

Ira Paine lelvi aranyórájáról a diót a nélkül, hogy az órának baja esnék; lelvi két üveggolyót, melyeket ő maga egyszerre dob a levegőbe; lelvi egyetlen fegyverből a nélkül, hogy újra töltené — egymásután 16 üveggolyót 16 másodperc alatt; átlövi az élére állított papirost, lelvi ragyogó szépségű nejeinek fejről a diót menetközben stb. stb. Egy szóval Ira Paine elhomályosítja a mesék, legendák nagy hőseit, mert ily csodás dolgot még a legmerészebb képzelet se bír alkotni, mint amit Ira Paine valóságban szemünk láttára megeselepszik.

Mit írjak többet? Sóllymosi igazgató a világ mindenféle művész ritkaságait, ezermestereket, bűvészeket, tánczosokat és renkívüliségeket sorba szerződötetett: kitűnő borkat, kitűnő konyhát tart, sokoldalú előadásaival este 8 órától éjfélig szakadatlan egymásutánban a legszórakozottabb élvezetet, mulatságot nyújtja. Azt mondom tehát, hogy nincs szükség semmi hazafias, buzgóságra, a dalcsarnok maga-magáért megérdemli a legnagyobb pártolást. Aki Budapesten jár, okvetlenül menjen el a magyar dalcsarnokba, kellemesebben nem töltheti estjét sehol. A budapesti magyar dalcsarnok a legkedvesebb s legjobb család mulatóhely.

Méhes Máttyás.

CSARNOK.

Naplómból.*)

— Kirándulás Kopenhágába. —

Berlin, 1885. május hó.

Megemlékezvén a régi jó időkről, midőn a boldog diák-korban a legaczioba menés vala az évek három legkellemesebb jelensége, különös vágy leptem meg a pünköszi szent ünnepek előtt: ha valamiképpen most is részesei lehetnék a diáki örömeinek. Egészen meglepődött képzeletünkben az enyedi pajtások közt lévő készülődés. „A” megyen Vincze, B-t a principális kikérte a tiszteletes ur által, mivel belső barátságban van — Bagóba, C-nek is teljesült legfőbb vágya: megjutott neki Gombás, de annál nagyobb szomorúsága van D-nek, kinek épen az órra elől kapta el E. Felenyedet. Ilyen a sors! Ha X. professor a múlt évben egy fokkal nem adott volna boszúból érdeménél rosszabb kalkulust, most egygyel előbb volna a gradusban s neki jutott volna meg Felenyed! — Aztán az az élénk készülődés! Szegény öreg Sz. nének száll a fejére az áldás, ha nem simította szépen ki az ingek mellét, vagy ha tán kissé megkészt a hazaszállítással. Igaz, hogy ilyenkor még ő is kitesz magáért, mert hátha aztán a legatumból legalább a restancia quittolva lesz! Bizony-bizony ilyen kép feljúlása a legtermészetesebben arra kényszerített, hogy mi is minden áron legaczióról gondoskodjunk, hisz tulajdonkép — ha nem is enyedi — mi is diákok vagyunk. — És ime csakhamar mutatkozott is alkalom. „Spott-billig Extra-Zug nach Kopenhagen!“ Na ez épen nekünk való. Hisz nekünk nevelésig kevés a pénzünk és ezzel leginkább ösztöngzünk: nevelésig utazás tenni. Sietve csomagoltunk tehát (t. i. nagykabátunk zsebébe tevünk egy pár gallért és zsebkendőt), aztán ünnep szombatján reggel utakelünk. Már 10 órakor Stettinben valánk. Nem kis mértékben volt meglepő, midőn a vonatról leszállva a kikötőben a beláthatlan árboez-erdő tárult fel szemünk előtt. Folytonosan érkeztek és indultak a hajók zeneszó mellett. Az óriási „Mártha“ Amerikába készült, a „Titania“ is be volt már fűtve, hogy szállítsa át a kopenhágai legatusokat. Indulásig azonban még annyi idő volt, hogy ezalatt körüljárhatunk Stettinben is. Stettin különben kikötőjén és a parton levő hajóépítészeten kívül kevés érdekes látnivalót nyújt. A régi Cehloss, egy pár szép szobor és a Péter-Páltemplom, mely 1124-ben építettett, vonják inkább magukra a figyelmet. Pár órai körújárás után feltelpepdünk hajónkra. Végig jartuk a csinosan berendezett éttermet, társalgó helyeket, háló ezellákat, de csak megnéztük s aztán a fedélzeten foglaltunk állandó helyet, mert hát igen nagy kényelem van alatt, ami elpuhítja az embert, na aztán még azt is mondták, hogy a „spott-billig“ jeggyel legfelül lehet utazni. Hosszas készülődés után 2 órakor utnak indulánk. Bár nagyon gyorsan vitt a tűz a vízen, mégis nem volna kellemes, ha oly hosszal leírás adnék, a mily hosszal vala utunk a térképen csak három ujnyira széles keleti tengeren. Sokáig haladtunk az Odera torkolatában, mely annyira elszélesedik lassankint, hogy a partok csak alig kivehetők. — Két és fél órai utazás után azonban ismét csak a folyó szélességére keskenyül össze, egy rövid nyakat képezve, melyen midőn áthaladtunk, a tenger került el szemünk előtt. A kedvezőtlen idő itt egészen érdekessé vált. Egy kisebbszéri vihar közepette találtunk magunkat. Felsőleges látványt nyújtott a mindenfelől elterülő tenger az egymást dühösen üző beláthatlan hullámsorokkal. Néha midőn a hajó által vert hullám egy szembejövővel úgy találkozott össze, hogy kissé alája bevágódott, boszusan lökte fel ez

a felül maradt vízreteget a hajó fedélzetére, hol nem ritkán élvezhetők mi is éles arcuzl csapását. A fedélzeten ugyan alig maradt néhány ember, köztük mi mutattunk akkora kitartást, hogy Zienke hajóskapitány mindenképpen le akart mondani hivataláról, hogy ránk hagyja, mint hivatatobbakra, a hajó kormányzását. A folyton sivító szél szépen kitesztította az eget az éj folytán, úgy hogy a hold teljes pompában vonulhatott át azon, reggel pedig — mikorra sokan helyettünk is jól kialudták magukat alatt, a kényelmes ezellakban — ismét a teljes számú utazó közönség, mintegy 250 ember, gyönyörködénk a leirhatatlanul gyönyörű napfeljöttén. A tengeri betegséget láttuk, de — nem tudom fájdalom-e! — nem dicsékedhetünk vele, hogy tapasztalásból megismertük.

Pünköst reggelén ismét az árboez-erdő közepette találtuk magunkat, de már a kopenhágai kikötőben. Miután mi épen ide indultunk legatiba, és másfelől a „Titania“ sem volt hajlandó tovább vinni — kiszálltunk. Ekkor jutott eszünkbe, hogy konceztust nem vittünk magunkkal és prédikácziokat magyarul tudjuk, a mihez a kegyes dánus hívek legkevésbé sem értenek. Könnyen beláthatók, hogy konceztus és prédikáczió nélkül „fueses“ a legatio. Nem is alkalmatlankodtunk tehát a megyebíró urnál, hogy legatusi szállásunkat kimutassa, hanem „csendes szívvel és lélekkel“ a „Hotel-Göteborg“-ban fogadtunk szállást, még pedig nem adatván nekünk „a nyelveken szólás“, kézzel-lábbal beszélve alkudtunk meg dán nyelven, napjára egy IX. Christian kését viselő Krone-ban. A hivatalos elfoglaltatásból a fennebbiek szerint szépen kiféselvény, szabad tetszésünk szerint használhatók a pünköszi ünnepeket a dán főváros nevezetességeinek megnézegetésére. Tehát legatioi élmények helyett ezekről írok röviden.

(Folytatása köv.)

VEGYES HIREK.

— **Nmlga br. Kemény Gábor** közmunka- és közlekedési miniszter ur május hó 31-én városunkba érkezett s f. hó 2-án távozott el. Ittléle alatt meglátogatta a kir. építészeti hivatal s kiváló elismerését fejező ki Pünköszi Ferencz és Latinovics Mihály kir. mérnök urak előtt a hivatal buzgalma és szép eredményű munkássága felett. Meglátogatta azután hivatalában kir. tanácsos alispán urat is. Elutazása alkalmával a kir. tanácsos alispán, a megyei főjegyző s az építészeti hivatal tagjai kísérték ki ő nmlgát, s nagyérdemű társalgását voltak szerencsések élvezni azon 2 órai idő alatt, melyet a vonatkozás miatt ő nmlga körében tölteni szerencsések voltak.

— **Az „erd. Magyar Közművelődési Egylet“** tagjai lettek lapunk íven: ifj. Zeyk Dániel és Kolosy Antal 100—100 frt, Szalánczy Lőrincz 200 frttal, mint alapító tagok; továbbá Szabó Ferencz, Klein Mihály és Löwe Sámuel 10—10 frttal, mint rendes tagok. Eddig aláíratott alapító tagok által 800 frt, rendes tagok által 95 forint, összesen 895 frt.

— **Köszönetnyilvánítás.** A nagyenyedi dalkör választmánya tíz darab 1 forintos tallért küldött a nagyenyedi polgáriskolának folyó évi vizsgálatain eszközöndő jutalmazásokra; és pedig két tallért a fiúiskolában, két tallért a leányiskolában a minden tekintetben legkitűnőbb énekes tanuló jutalmazására, hat tallért pedig tetszésszerinti jutalmazásokra. Midőn a nagyenyedi dalkör választmányának e szép és nemes tettért intézetünk nevében forró köszönetet mondunk, melegen ohajjuk, hogy a még ifjú dalkör, — mely nemcsak a szépművészetek legszebbjének művelését s ezáltal a közművelődés tovább vitelét tüzte ki feladatául, hanem csekély vagyonának filléreiből még jutalmazásokat is eszközöl — haladjon tovább pályáján s minél előbb érje el felvirágozását. — A nagyenyedi polgáriskolai tanító-testület 1885. május 22-ikén tartott gyűléséből. **D a n e s S a m u,** igazgató. **N a g y M ó z e s,** jegyző.

— **Értesítés.** Az erdélyi közművelődési egylet elnöksége 136. számú gyűjtő ívét hozzám átteni sziveskedett. A nemes ezél iránti tekintetből hazafias tisztelettel értesítem vidékünk polgárait, miszerint nevezett egylet tagjaiul magukat nálam is előjegyezhetik. **Maros-Ujvár,** 1885. június 3. **Fülel Szántó Lajos** s. k. róm. kath. lelkész.

— **A nagyenyedi tanítói anya egylet** marosújvári főkköre május 27-én a csucs-koppándi állami iskolában gyűlést tartott.

— **Uj főorvos megyénkben.** Dr. Szabó Lajos nagyági kincstári orvos a marosújvári főbányahivatalhoz főorvossá lett kinevezve. Gratulálunk a szép hírben álló orvos eme kitüntető állásához.

— **Figyelmeztetés.** A nagyenyedi ref. főiskola I. gymn. osztályában a folyó iskolai év végén két Jablonczay-féle ösztöndíj fog kiadatni. Ezen ösztöndíj elnyerésére csakis alsófehérmegyei nemesi rendből („equestrís ordo“) származott tanulók jogosítvák. Ennélgyva azon t. ez. szülőket, kiknek a jelzett osztályban tanuló fiaik vannak, felhívom, hogy fiaiknak alsófehérmegyei nemesi származását igazoló okmányaitak Alsófehérmegye alispáni hivatalától beszerezzve, folyó évi június 8-ig a nagyenyedi

ref. főiskola gymn. igazgatóságához adják be. **N.-Enyed,** 1885. június 5. **Székely Ferencz,** gymn. igazgató.

— **A Bethlen-főtanoda** vonós zenekarának tegnap — szombat — esti hangversenye kiváló sikerrel folyt le. Vincze Dánielné általános elismerésben részesülő zongorajátéka (Magyar Rapsodia Lisztől), és Krizmanits Vilmosné remek szavalata (Tompá egy kitűnő szép költeménye), zajos tapsokban részesült. Liszt „Magyar király dal“-át most hallottuk először, mit a vegyes dalkör valóban meglepő szabatosággal énekelt, az ujrázásra pedig a „Cornvillei harangokból“ a kedves harangdalt adták elő zajos taps kíséretében. Általános feltűnést és tetszést aratott Nagy András ur tilinkó soloja; rég nem hallottuk ez egyszerű hangszert oly szépen kezelni. A dalkör következtét ezután a „Bandita bordallal“ Ernániból, zenekísérettel. Erőtéljes, hatásos előadás volt. Az estélyt rendező „vonóskar“ figyelemre-méltó gyakorlottságra mutató játékaival s a hangversenyt követő táncmulatság rendezésével a szép számú közönség elismerését méltán kivirta.

— **A helybeli iparos ifjuság** folyó évi június hó 21-én tartja meg zártkörű nyári táncmulatságát a sétatéren 50 kr belépti díj mellett. A befolyó tiszta jövedelem az ujonnan alakult „iparos ifjusági dalkör“ javára fordítatik. Jegyek előre válthatók Wokál János ur könyvkereskedésében. Előre is felhívjuk közönségünket iparos ifjaink e jótékonyezélu mulatságának mennél tömegesebb pártolására.

— **A nagyenyedi összes kereskedők** elhatározása folytán június hótól kezdődőleg vasárnapokon délután kereskedéseiket bezárva fogják tartani.

— **Nyilvános számadás.** Folyó 1885-ik év május hó 26-án az „erdélyrészi Magyar Közművelődési Egylet“ javára Hegyalja magyarsága által, Magyar-Igenben, rendezett májális alkalmával összes bevétel volt 88 frt 80 kr, kiadás 54 frt 30 kr. E szerint tiszta jövedelem 34 frt 50 kr. Ez alkalommal felülfizettek: br. Kemény László 2 frt. Özv. Lukács Jánosné 2 frt. Klein Nánán 2 frt. Horváth László 1 frt 50 kr. Deák János 1 frt. Tyukodi Lajos 1 frt. Kozt Albert 1 frt. Eöry Tivadar 1 frt. Vadady Gergely 1 frt. Botos János 1 frt. Bodor Lőrincz 1 frt. Baranyai István 1 frt. Özv. Szász Pálné 1 frt. Lukácsffy Victor 1 frt. Lajos Sándor 1 frt. Köncei József 1 frt. Seres Atilla 2 frt. Dr. Sándorfy Nándor 1 frt. Bajzat Ferencz 1 frt. Király Sándor 1 frt. Bedőházi Béla 50 kr. Szöllősi Károly 50 kr. Deuts Ignác 50 kr. Herczeg Miklós 50 kr. Borbás Károly 50 kr. Nyakas Sámuel 50 kr. Benedek Árpád theologus 50 kr. Szoboszlai Samu 50 kr. Szós Lajos 30 kr. Botos Dénes 20 kr. Teichman Ágoston 20 kr. Borza Gyula 10 kr és Török Albert 6 kr, mely felülfizetéseért a rendező bizottság az illetőknek halás köszönetét nyilvánítja. Halás köszönetét nyilvánítja továbbá a megjelent t. közönségnek is, mely nem nézve az idő kedvezőtlen eső voltát — tekintve a magasztos ezélt — mégis szép számmal megjelent. A fenn említett 34 frt 50 kr tiszta jövedelem a már e czélra összegyűlt és a gyulafehérvári takarékpénztárba elhelyezett 20 frt mellé tetetik addig is, míg Hegyalja magyarsága a begyűlt összegnek mily czimzimen beszoigaltatása telett érdemlegesen határozni egybegyűl. **Magyar-Igen,** 1885. június 2. **Köblös Miklós,** b. elnök. **Kozt Albert,** b. pénztárnok. **Kiss Elek,** b. jegyző.

— Vettük a „Gondúzó“ 35. 36. 37. számain a szokott változatos tartalommal. Áttekintve azokat, meggyőződünk, hogy e kitűnően szerkesztett szépirodalmi hetilap a hasonló vállalatok közt kiváló helyet foglal el, miert is méltán megérdemli a pártfogást, melyben olvasó közönségünk tömegesen részesíti. Különösen nagy értéket adnak e lapnak: Tolnai Lajos az „Uj főispán“ című regénye, melyben szerző a megyei élet visszaélései ellen tör lándzsát, — P. Szathmáry Károlytól a „Székely támad, székely börtörténeti regény, melyben jeles írónk a Dózsa-féle jobbágylázadás korát megkapóan eszteli, — Margitay Dezső az ő szokott kedélyes irányával a „Végzet“ című társadalmi regényét folytatja — ezek mellett a külföldi regényirodalom egyik legkiválóbb képviselője Marlitt E. „A gránátköves asszony“ nagy feltűnést keltett regényével találkoznak. Ily nagyobb dolgozatok közt kellemes pihenőt nyújtanak: Bodnár Zsigmond „az igazi“ elbeszélése, — Komócsy Józseftől „Pünköd ünnepére“ költemény, — Varsányi Gyulától: „Az erekye“ kis elbeszélése, — Bartha Rezsőné: „Miert maradt Samu bátyám agglegény“ elbeszélése, — Szkurkay E. rajza „A fehér rózsá“, — Kulesár Ernő költeménye: „A besület utján“, — Balázs Sándor keleti regéje: „Ah, ha gazdag volnék“, — Rédey István rajza: „Amire a hóvirág kinyílik“, — **A borítékon:** A magyar gazdaszonyi rovat, ház és tűzhely, kertészeti csevegések, vegyesek címek alatt, hasznos tudnivalókat, a talányok rovata kis fejtoró foglalkozást nyújt. A vasárnaponként megjelenő „Gondúzó“-nek előfizetési ára: egy érnegyedre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt., egész évre 6 frt. Előfizethetui a kiadónál (Székely Aladár Budapesten, dob-utca 14. sz.) ki mindenkinek szivesen küld mutatvány íszámot ingyen és bérmentve, ki e végett hozzáfordul.

— **Uj könyvek, melyek Wokál János könyvtárusnál Nagy-Enyeden kaphatók.**

Magyarország iparosinak és kereskedőinek czim- és lakjegyzéke. A legutóbbi iparstatistikai fölvételek hivatalos adatai alapján az orsz. m. kir. statizikai hivatal felülörködése alatt szerkesztette dr. Jekelfalussy József. Ára a két nagy kötetnek 15 frt.

Kalauz Budapesten és az orsz. kiállításon számos képekkel. Irta Heksch Sándor. 60 kr.

1885. évi törvények gyűjteménye. Jegyzetekkel és magyarázatokkal. 1 füzet, 40 kr.

1885. XI. törvényezikk az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról 30 kr.

1885. XI. törvényezikk a m. k. posta-takarék-pénztárról. 20 kr.

Budapest térképe, a középületek, utcák és terek betűrendes utmutatójával 20 kr.

Szerapisz, regény. Irta Ebers György. 2 frt.
 A tulterhelés és a Herbart-tilleristák. Irta Szirmai József. 20 kr.
 Az ut a révpart felé, klinikai képek. Irta ifjabb Apáthy István. 80 kr.
 — Placzi árjegyzék. Nagy-Enyed, 1885. június hó 4-ről. Egy hectoliter tisztabuzza 6 frt 75 kr, rozs 4 frt 75 kr, elegy buza 5 frt 50 kr, törökbuza 4 frt 50 kr, zab 2 frt 75 kr. Egy kiló marhahús 44 kr, sertésbúza 40 kr, borjúhús 36 kr.

*** Triestzi általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali).** Lapunk hirdetői rovatában közöljük ezen 1831-ben alapított, nemcsak legregibb, hanem egyszersmind a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi immár 53 évi zárszámadását és mérlegét. Az összeg- és illeték-bevétel a most lefolyt évben, az összes biztosítási ágakban, kitett 13.758.097 frt 20 krt, a tőkék kamata fejeében pedig bevételezettet 1.200.518 frt 63 krt. Az 1884-ik évben 42,543 káresetben kifizetett károsszeg 8.637.596 frt 13 kr, s így a Generali alapítása óta 558,581 káresetben 178.423,338 frt 51 krnyi kártérítést adott. Az 1.644,965 frt 25 krral kimutatott bő nyereségből első sorban is az ez irányban, igen óvatos társasági alapszabályok intézkedéseinek megfelelőleg, a 316,296 frt 8 krnyi értékpapíryeresség az árfolyam-hullámzások fedezetére alakított tartalékhoz esaltoltott, mely ennek folytán 545,574 frt 93 krra emelkedett; továbbá 300,000 frt az ingatlan tartalékhoz iratott, mely ez által 707,145 frt 65 krra gyarapodott. Habár a jégbiztosítási ág csak 154,244 frt 38 krnyi nyereséget mutatott fel, még is kerek összegben 200,000 frt fordítottat jégbiztosítási tartalék alakítására, melynek az a rendeltetése, hogy ezen igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terheiből vesztesége ellen némi fedezetet nyújtson. A díjtartalék 1.100,200 frt 30 krral szaporodott, úgy, hogy az 1884. évi december 31-én 20.176,592 frt 39 krnyi tekintélyes összeget ért el. Az intézet összes biztosítéki alapjai ezek szerint, a lefolyt évben 1.974,521 frt 94 krral gyarapodtak és kitesznek részvénytőkében és készpénztartalékokban 31.490,875 frt 82 krt, mely is, mint azt a közzétett vagyon-kimutatás igazolja, teljesen jó értékekben van elhelyezve. A tartalékokék ily busz gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 frttal befizetett részvények után 300 frankot vagyis 120 frtot aranyban fizet osztaléknak. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosító átlag. Az elemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21.066,641 frt 33 krra mennek, az életbiztosítási ágban pedig 1884 évi deczem. 31-én 83.173,458 frt 78 krnyi tőke volt biztosítva.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:
Dr. MAGYARI KÁROLY
SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN
 Kiadó-tulajdonos **WOKÁL JÁNOS**

NAGY PÉNZ-KISORSOLÁS.

500,000
 márkát

mint legfőbb nyereményt nyújt a legszerencsésebb esetben a legújabb hamburgi állam által biztosított pénzkisorsolás.

- Különösen pedig:
- 1 díj a M. 300000
 - 1 nyer. a M. 200000
 - 2 nyer. a M. 100000
 - 1 nyer. a M. 90000
 - 1 nyer. a M. 80000
 - 2 nyer. a M. 70000
 - 1 nyer. a M. 60000
 - 2 nyer. a M. 50000
 - 1 nyer. a M. 30000
 - 5 nyer. a M. 20000
 - 3 nyer. a M. 15000
 - 26 nyer. a M. 10000
 - 56 nyer. a M. 5000
 - 106 nyer. a M. 3000
 - 253 nyer. a M. 2000
 - 512 nyer. a M. 1000
 - 818 nyer. a M. 500
 - 31720 nyer. a M. 145
 - 16990 nyer. a M. 300, 200,
 - 150, 124, 100, 94, 67,
 - 40, 20.

Ezen 50,500 nyereményt öt hálatt fog hét osztályban kisorsolítani.

A legújabb nagy, a HAMBURGI magas államkormány által engedélyezett s az összes államkormány által biztosított pénzkisorsolás 100,000 sorsjeggyel bir, melyekből 50,500, tehát felénél több fog a mellékelt nyereményekkel hét osztályban egymás után kisorsolítani: a kisorsolás alá jövő összes tőke tesz

9.550,450 márkát.

Az ezen pénzkisorsolásban sorsszámsra jövő nyeremények gazdagsága, valamint a nyeremények kifizetésére vonatkozó lehető legnagyobb kezeség következtében, a sorsszáms mindenütt a legnagyobb kedveltségnek örvend. A terv határozataimai értelmében egy e célra külön kinevezett főigazgatóság vezeti s az egész vállalatot az állam felügyeli.

Nevetesen előnye ezen pénzkisorsolásnak azon kedvező intézmény, hogy mind az 50,500 nyeremény már pár hó alatt hét osztályban biztosan eldöntésre kerül. Az első osztály főnyereménye 50,000 márká, s a második osztályban 60,000, a harmadikban 70,000, a negyedikben 80,000, az ötödikben 90,000, a hatodikban 100,000, s a hetedikben esetleg 500,000, különösen 300,000, 200,000 stb. márkára emelkedik.

Ezen pénzkisorsolás eredeti sorsjegyei elárusításával az alóli bankház bizottat meg s sziveskedjenek azok, a kik sorsjegyek kivételét általban részt venni óhajtanak, megrendeléseiket hozzá intézni.

A t. megrendelők kértnek az összeget osztrák bankjegyekben vagy postabélyegekben megrendeléseikhez mellékelni. A pénzek beküldése postai utalvány által is történhetik. Kiváratra postai utalvót mellett is eszközölhetnek megrendelések.

Az első osztály nyeremény-huzására, a mely június 10-én lesz

egy egész eredeti sorsjegy ára 3 frt 50 kr,
egy fél eredeti sorsjegy ára 1 frt 75 kr,
egy negyed eredeti sorsjegy ára 90 kr.

Mindenki kezébe kapja az állampeseittel ellátott eredeti sorsjegyeket egyidejűleg a hivatalos játéktérrel, a melyből közlelbi felvilágosítást, mint nyeremény-felosztást, a huzások napja s a különböző osztályok beteteleit nyerhet. A huzás után a résztvevők megkapják az állanzimmerrel ellátott hivatalos nyeremény-lajstromot, a mely tisztán tartalmazza a nyereményeket és a nyerő számokat. A nyeremények kifizetése természetesen pontosan állami kezeséggel történik. Kiváratra előlegesen is ingyen megküldjük a hivatalos játéktérrel s késznek nyilatkozunk a meg nem felelő sorsjegyeket, a melyek a huzás előtt ideje-korán hozzánk visszaküldetnek, visszavenni s azok árát azonnal visszaszolgáltatni. Miután a nyeremény-kisorsolásokra hozzánk naponta számos megrendelés érkezik, kérjük, hogy minden megrendelésnek pontosan megfelelhessünk, azokkal lehető előbb de mindenesetre

1885. június 10.
 előtt az alóli tőrsorshuzási irodát egyenesen megfizetni.

VALENTIN és TÁRSA
 HAMBURG,
 Königstrasse 36-38.

Nálunk mindenki élvezi az eredeti sorsjegyek közvetlen forrása előnyeit minden közvetítés nélkül s ezért huzás után nem csak a kisorsolási lajstromot kapja meg mindenki a lehető legrövidebb felszólítás nélkül, hanem az erdei sorsjegyeket is természetleg megállított árban minden rárvás nélkül.

Az első osztály nyereményhuzása hivatalosan f. év június 10-re van határozva.

ASSICURAZIONI GENERALI 1884. ÉVI MÉRLEGE.
 NYERESÉG-ÉS VEZETÉS-SZÁMJA AZ A) MÉRLEGEZÉS (1884)

BŐVEZÉS		KIADÁS	
Utalvány	Összesen	Utalvány	Összesen
1. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	1. Visszatérítendő díjak: 20 334 89	20 334 89
2. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	a) tőkebiztosítás: 45333 89	45333 89
3. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	b) szállítványbiztosítás: 346396 59	346396 59
4. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	c) életbiztosítás: 80 981 26	80 981 26
5. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	d) tőkebiztosítás: 26701 32	26701 32
6. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	e) tőkebiztosítás: 14 60 37	14 60 37
7. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	f) tőkebiztosítás: 10 955 04	10 955 04
8. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	g) tőkebiztosítás: 12 031 18	12 031 18
9. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	h) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
10. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	i) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
11. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	j) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
12. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	k) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
13. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	l) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
14. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	m) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
15. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	n) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
16. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	o) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
17. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	p) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
18. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	q) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
19. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	r) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
20. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	s) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
21. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	t) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
22. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	u) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
23. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	v) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
24. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	w) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
25. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	x) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
26. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	y) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
27. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	z) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
28. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	aa) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
29. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ab) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
30. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ac) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
31. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ad) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
32. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ae) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
33. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	af) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
34. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ag) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
35. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ah) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
36. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ai) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
37. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	aj) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
38. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ak) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
39. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	al) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
40. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	am) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
41. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	an) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
42. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ao) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
43. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ap) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
44. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	aq) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
45. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ar) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
46. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	as) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
47. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	at) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
48. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	au) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
49. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	av) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
50. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	aw) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
51. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	ax) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
52. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ay) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
53. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	az) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
54. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ba) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
55. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bb) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
56. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bc) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
57. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bd) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
58. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	be) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
59. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bf) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
60. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bg) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
61. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bh) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
62. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bi) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
63. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bj) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
64. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bk) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
65. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bl) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
66. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bm) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
67. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bn) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
68. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bo) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
69. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bp) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
70. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bq) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
71. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	br) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
72. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bs) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
73. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bt) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
74. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bu) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
75. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bv) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
76. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	bw) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
77. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bx) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
78. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	by) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
79. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	bz) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
80. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ca) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
81. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cb) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
82. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	cc) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
83. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
84. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
85. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
86. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
87. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
88. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
89. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
90. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
91. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
92. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
93. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
94. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36
95. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 2685 72	2685 72
96. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 6317 71	6317 71
97. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 8757 14	8757 14
98. Díjtartalék a jövő évre: 13017 70	13017 70	ce) tőkebiztosítás: 12133 18	12133 18
99. Díjtartalék a múlt évről: 176889 89	176889 89	cd) tőkebiztosítás: 1905 9 36	1905 9 36